

hos det ærede Medlem. Men dette er vistnok Tilfældet, jeg kan i alt Fald ikke se andet. Jeg bedrøfter i øvrigt ikke det ærede Medlem hans Interesse for Lolland, men et Ansvar for, hvad vi vedtage ved at følge Regeringen, vil jeg, som sagt, benægte, at der paahviler os.

D. Scavenius: Jeg kan fatte mig i Northed, eftersom jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad den ærede sidste Tale sagde. Efter hvad den ærede Indenrigsminister udtalte ved anden Behandling, synes det ganske klart, hvad der ogsaa følger af selve det af Regeringen fremsatte Forslag, at han i lige fuldt Maal vil tage Ansvaret for Broanlægget, hvilket af de to Planer der end skulde følges ved dette, hvad enten vi nu altsaa stemme for Vædringsforslaget eller ikke. Jeg synes, at det er ganske klart, at vi ikke lægge Ansvaret for, hvad vi vedtage, hverken paa det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) eller paa det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich), hvor meget vi end respekttere de to Herreres Sagkundskab paa dette Omraade. Det Sted, hvor vi lægge Ansvaret, er selvfølgelig paa Regeringen, paa den ærede Indenrigsministers Skuldre, og naar han i lige Maal paatager sig Ansvaret i begge Tilfælde, er det naturligste og rimeligste for os og for Bevillingsmyndigheden i det hele at vælge det Forslag, der anviser den billigste Vej. Derfor vil jeg stemme for det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber).

Hammerich: Jeg ønsker blot at gøre et Par enkelte Bemærkninger, specielt i Anledning af, hvad der er udtalt af de to ærede sidste Talere. De tekniske Spørgsmaal skal jeg ikke komme langt ind paa. Jeg skal dog blot lige over for en enkelt Ting, der blev sagt før, nemlig at der var stor Forskel paa den Fare, der var ved Jærnbroen, i de to Forslag, som her er Tale om, fordi der var et større Spænd i det ene end i det andet Tilfælde, sige, at dette forekommer mig at være et Forsøg paa at dreje Spørgsmaalet hen paa noget i og for sig uvedkommende, og som Tinget maatte har vanskeligt ved at forstaa. Jeg vil imidlertid aldeles bestemt paastaa, at Faren i Fremtiden for en Jærnbro er væsentlig ens, hvad enten Spændet rækker over hundrede Fod eller over tyve Fod, eller i alt Fald, hvad enten Spændet er over hundrede Fod eller over to hundrede Fod. I det ene Tilfælde vil Broen nemlig blive bygget saa

meget stærkere, som det større Spænd fordrer, men hvis Kystningerne i Jærnet ad Nare — og det vil en Gang indtræde — gør Broen mindre paalidelig, vil det ske lige saa vel ved det korte som ved det lange Bro-Spænd. Altsaa lige over for dette Spørgsmaal ere de to Forslag ens stillede. Naar det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) drog dette Moment frem, er det altsaa efter min Mening at drage Sagen bort fra, hvad der er Hovedsagen i alt Fald for mig, nemlig at Ristloen i de to Forslag ingenlunde er ens paa det mindst kontrollerbare Punkt, Bropillerne, medens den er ens over for Brodragerne. Med Hensyn til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) skal jeg bemærke, at jeg tror ikke, at den ærede Indenrigsminister — jeg ser, at den ærede Indenrigsminister ikke nu er til Stede — er bleven rigtig opfattet af det ærede Medlem, idet jeg mener, at den ærede Minister netop freilagde sig det, som det ærede Medlem nu gør sig til Talsmand for. Han fremhævede nemlig, hvad der forekommer mig for Folketinget maa have ikke saa ringe Vægt, at for en Del Aar tilbage — jeg husker ikke naar, men det fremgaar af Motiverne til dette Lovforslag — blev der forelagt her for Folketinget et Forslag til Lov om udvidet Rentegaranti for de lolland-salsterste Baner paa Basis af et Broanlæg til 1,100,000 Kr., idet man nemlig antog, at det var nødvendigt at bygge Broen paa et helt nyt Sted, medens man da kun vilde bruge den gamle Bro som Interimsbro. Forslaget blev imidlertid reduceret efterhaanden, saa at der til sidst kun var Tale om en Bevilling af 800,000 Kr., og Regeringen endte saa med at komme med det efter dens Mening bestedne Forslag paa 465,000 Kr. Det, som der nu er Tale om at bevilge Regeringen, er altsaa en Medtættelse af en Gang foreslaaet betydelig højere Sum, og derfor kan jeg ikke tro andet, end at, naar Regeringen kommer med et saadant Forslag, saa ligger deri noget andet, end det ærede Medlem mener. Sagen er jo, at det ikke er en Regeringsbane, der her er Tale om, men en privat Bane. De, der nu have Ansvar over for Driften og Benyttelsen af Broen, sige da: Vi kunne ikke længere forsvare at holde det gaende med denne Bro, som den nu er, en fuldt tilfredsstillende ny Bro er tidligere nægtet, derfor søge vi, at gaa til det billigst mulige af Udbedring for dog at saa noget gjort, saa maa man en Tid lang hjælpe sig med det. Det er imidlertid noget, som jeg betraakter som urigtigt at blive staaende ved, og som jeg mener, at man kun er bleven